

תת"ע (ירושלים) 12710-11-25 - עודא"י באד נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 12710-11-25 - עודא"י באד נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 12710-11-25

עודא"י באד

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[18.01.2026]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 02.12.2025.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהוג בסוג הרכב בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה התשכ"א-1961, שנאכפה ע"י שוטר תנועה ביום 08.05.2025.
3. הנאשם לא התייצב לדיון ומשכך נגזר דינו בהעדרו והוטלו עליו פסילה מלקבל ו/או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, שלושה חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים וקנס כספי בסך 1,500 ₪.
- טענות הצדדים
4. לטענת המבקש הוא התייצב לדיון, ואנשים זרים בבית המשפט ייעצו לו ללכת ולחזור עם עורך דין. לטענתו, מכיוון שהוא אדם צעיר שאינו מנוסה בהליכים משפטיים הוא הבין כי עצם עזיבתו את האולם והתייצבותו במועד אחר יביא לדחיית הדיון. עוד טען המבקש כי גזר הדין חמור ואינו מידתי בנסיבות העניין.
5. לטענת המשיבה המבקש לא צירף ראיות לכך שהתייצב לדיון, ומדובר בטענה בעלמא שלא אומתה. משכך טענה המשיבה כי טעות אנוש אינה מצדיקה ביטול פסק דין, וכי גזר הדין הולם את מעשה העבירה.
- דיון והכרעה
6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:
"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב). התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע, כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי:
"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
10. המבקש קיבל הזמנה לדיון לידיו במועד ביצוע העבירה.
11. המבקש טען כי מכיוון שהוא אינו מנוסה בענייני בית המשפט, עזב את אולם בית המשפט ללא דיון בעניינו כיוון שסבר שהדיון יידחה בהעדרו. המבקש לא הוכיח כי התייצב בבית המשפט. גם אם התייצב המבקש בבית המשפט היה עליו לפנות לבית המשפט ולברר את משמעות עזיבתו ללא קיום דיון בעניינו. דווקא חוסר הבנתו מחייבת השארות באולם. באולם בית המשפט נכחו עורכי דין רבים שניתן היה להיוועץ בהם טרם העזיבה. משבחר המבקש לעזוב על דעת עצמו, אין לו אלא להלין על עצמו.
12. הלכה היא כי טעות אנוש אינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהיעדר.
13. הטענה לפיה טעות אנוש היא הגורם לתקלה נבחנה בעפ"ת 42642-12-17 שאול שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 שם נקבע:
- "גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793; רע"פ 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).
14. טעות אנוש של נאשם, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם כאשר לטעות משרדית, או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017). לפיכך, ככל שאכן התייצב המבקש לדיון במועדו, היה עליו לפנות לבית המשפט על מנת לקבל מידע אודות האפשרויות העומדות בפניו. משלא עשה כן, המבקש עשה דין לעצמו ומשכך אין לו להלין אלא על עצמו.
15. לפיכך, אני קובעת כי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש לדיון.
- האם קיים חשש לעיוות דין
16. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018).
17. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018).
18. המבקש לא כפר בעבירה, ולא העלה אף טענה לעניין עיוות דין בעניינו. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בהירות של ממש.
19. כאשר לעונשים שנגזרו על הנאשם, נהיגה ללא רישיון לסוג הרכב היא מהחמורות בפקודת התעבורה. משכך, איני סבורה כי העונש חורג לחומרה ממתחם הענישה הנוהג.
20. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחת.
- מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ט טבת תשפ"ו, 18 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.